

СХВАЛЕНО
засідання педагогічної ради
Протокол № 1 від 31.08.2020 року

ЗАТВЕРДЖЕНО
Наказ № 18 від 31.08.2020 р.
Директор: [підпис] на БАЛЕЦЬКА



ПОЛОЖЕННЯ
про антибулінгову політику в опорному навчальному
закладі «Дубівська загальноосвітня школа І-ІІІ ступенів
Дубівської сільської ради Ковельського району
Волинської області»

Основним завданням сучасної школи, що підтверджується й поширюється Міністерством освіти і науки України та Міжнародною організацією ЮНІСЕФ є створення нового освітнього простору, головними засадами якого є створення безпечного навчального середовища, а також забезпечення прав, свобод та інтересів дітей.

I. ЗАВДАННЯ АНТИБУЛІНГОВОЇ ПОЛІТИКИ.

- 1.1. Визначити поняття «булінгу» та його види; виявити чинники, які перешкоджають безпеці учасників освітнього процесу.
- 1.2. Відпрацювати систему узгоджених поглядів і уявлень учнів, педагогів та батьків на освітнє середовище школи.
- 1.3. Обґрунтувати умови організації безпечного освітнього середовища та вимоги (критерії) до його ефективної організації для кожного учасника освітнього процесу.
- 1.4. Скласти доступний алгоритм реагування та протидії булінгу.
- 1.5. Сформулювати конкретні рекомендації учням, педагогічним працівникам, адміністрації школи, батькам щодо організації безпечного середовища в навчальному закладі.

II. ПОНЯТТЯ БУЛІНГУ.

Булінг (знуцання, цькування, залякування) – це зарозуміла, образлива поведінка, пов'язана з дисбалансом влади, авторитету або сили. Булінг проявляється в багатьох формах: є вербальна, фізична, соціальна форми булінгу, а також кіберзалякування.

Стаття 1. Вербальний булінг

Словесне знущання або залякування за допомогою образливих слів, яке включає в себе постійні образи, погрози й неповажні коментарі про кого-небудь (про зовнішній вигляд, релігію, етнічну приналежність, інвалідність, особливості стилю одягу і т. п.).

Стаття 2. Фізичний булінг

Фізичне залякування або булінг за допомогою агресивного фізичного залякування полягає в багаторазово повторюваних ударах, стусанах, підніжках, блокуванні, поштовхах і дотиках небажаним і неналежним чином.

Стаття 3. Соціальний булінг

Соціальне залякування або булінг із застосуванням тактики ізоляції припускає, що когось навмисно не допускають до участі в роботі групи, трапезі це за обіднім столом, грі, занятті спортом чи громадській діяльності.

Стаття 4. Кіберзалякування

Кіберзалякування (кібернасильство) або булінг у кіберпросторі полягає у звинуваченні когось з використанням образливих слів, брехні та неправдивих чуток за допомогою електронної пошти, текстових повідомлень і повідомлень у соціальних мережах. Сексистські, расистські та подібні їм повідомлення створюють ворожу атмосферу, навіть якщо не спрямовані безпосередньо на дитину.

ІІІ. РЕАГУВАННЯ ТА ПРОТИДІЯ БУЛІНГУ. ПОРЯДОК ПОДАННЯ ТА РОЗГЛЯДУ ЗАЯВ ПРО ВИПАДКИ БУЛІНГУ В ШКОЛІ.

3.1. ЗАГАЛЬНІ ПИТАННЯ

3.1.1. Цей Порядок розроблено відповідно до Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо протидії булінгу (цькуванню)».

3.1.2. Порядок визначає процедуру подання та розгляду заяв про випадки булінгу (цькуванню).

3.1.3. Заявниками можуть бути здобувачі освіти, їх батьки/законні представники, працівники та педагогічні працівники освітнього закладу та інші особи.

3.1.4. Заявник забезпечує достовірність та повноту наданої інформації.

3.1.5. У цьому Порядку терміни вживаються у таких значеннях:

Булінг (цькування) – діяння (дії або бездіяльність) учасників освітнього процесу, які полягають у психологічному, фізичному, економічному,

сексуальному насильстві, у тому числі із застосуванням засобів електронних комунікацій, що вчиняються стосовно малолітньої чи неповнолітньої особи та (або) такою особою стосовно інших учасників освітнього процесу, внаслідок чого могла бути чи була заподіяна шкода психічному або фізичному здоров'ю потерпілого.

Типовими ознаками булінгу (цькування) є:

- Систематичність (повторюваність) діяння;
- Наявність сторін – кривдник (булер), потерпілий (жертва булінгу), спостерігачі (занаявності);
- Дії або бездіяльність кривдника, наслідком яких є заподіяння психічної та/або фізичної шкоди, приниження, страх, тривога, підпорядкування потерпілого інтересам кривдника, та/або спричинення соціальної ізоляції потерпілого.

3.2. ПОДАННЯ ЗАЯВИ ПРО ВИПАДКИ БУЛІНГУ (ЦЬКУВАННЯ)

3.2.1. Здобувачі освіти, працівники та педагогічні працівники, батьки та інші учасники освітнього процесу, яким стало відомо про випадки булінгу (цькування), учасниками або свідками якого стали, або підозрюють його вчинення по відношенню до інших осіб за зовнішніми ознаками, або про які отримали достовірну інформацію від інших осіб зобов'язані повідомляти адміністрації школи.

3.2.2. Розгляд та неупереджене з'ясування обставин випадків булінгу (цькування) здійснюється відповідно до поданих заяв про випадки булінгу (цькування) (далі – Заява).

3.2.3. Прийом та реєстрацію поданих Заяв здійснює особисто директор школи або його заступник з виховної роботи.

3.2.4. Заяви реєструються в окремому журналі реєстрації заяв про випадки булінгу (цькування).

3.2.5. Датою подання заяв є дата їх прийняття.

3.3. КОМІСІЯ З РОЗГЛЯДУ ВИПАДКІВ БУЛІНГУ (ЦЬКУВАННЯ)

3.3.1. За результатами розгляду Заяви директор школи видає рішення про

проведення розслідування випадків булінгу (цькування) із визначенням уповноважених осіб.

3.3.2. З метою розслідування випадків булінгу (цькування) уповноважені особи мають правовимагати письмові пояснення та матеріали у сторін.

3.3.3. Для прийняття рішення за результатами розслідування директор школи створює комісію з розгляду випадків булінгу (цькування) (далі – Комісія) та скликає засідання.

3.3.4. До складу комісії можуть входити педагогічні працівники, батьки постраждалого та булера, інші зацікавлені особи.

3.3.5. Комісія у своїй діяльності керується законодавством України та іншими нормативними актами.

3.3.6. Якщо Комісія визначила, що це був булінг (цькування), а не одноразовий конфлікт чи сварка, тобто відповідні дії носять систематичний характер, то директор школи зобов'язаний повідомити уповноважені органи Національної поліції (ювенальна поліція) та службу у справах дітей.

3.3.7. Рішення Комісії приймаються більшістю її членів та реєструються в окремому журналі, зберігаються в паперовому вигляді з оригіналами підписів всіх членів Комісії.

3.3.8. Потерпілий чи його/її представник можуть звертатися відразу до уповноважених органів Національної поліції України (ювенальна поліція) та службу у справах дітей з повідомленням про випадки булінгу (цькування).

3.4. ТЕРМІНИ ПОДАННЯ ТА РОЗГЛЯДУ ЗАЯВ

3.4.1. Заявники зобов'язані терміново повідомляти керівнику закладу про випадки булінгу(цькування), а також подати Заяву.

3.4.2. Рішення про проведення розслідування із визначенням уповноважених осіб видається протягом 1 робочого дня з дати подання Заяви.

3.4.3. Розслідування випадків булінгу (цькування) уповноваженими особами здійснюється протягом 3 робочих днів з дати видання рішення про проведення розслідування.

3.4.4. За результатами розслідування протягом 1 робочого дня створюється Комісія та призначається її засідання на визначену дату, але не пізніше, ніж через 3 робочих дні після створення Комісії.

3.5. РЕАГУВАННЯ НА ДОВЕДЕНІ ВИПАДКИ БУЛІНГУ

3.5.1. На основі рішення комісії з розгляду випадків булінгу (цькування), яка кваліфікувала випадок як булінг (цькування), а не одноразовий конфлікт чи сварка, тобто відповідні дії носять систематичний характер, директор школи:

- повідомляє уповноваженим підрозділам органів Національної поліції України (ювенальна поліція) та службі у справах дітей про випадки булінгу (цькування) в закладі освіти;
- забезпечує виконання заходів для надання соціальних та психолого-педагогічних послуг здобувачам освіти, які вчинили булінг, стали його свідками або постраждали від булінгу (цькування) (далі – Заходи).

3.5.2. Заходи здійснюються заступником директора з виховної роботи у взаємодії з практичним психологом та соціальним педагогом школи.

3.6. ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ОСІБ ПРИЧЕТНИХ ДО БУЛІНГУ (ЦЬКУВАННЯ)

3.6.1. Відповідальність за булінг (цькування) встановлена статтею 173 п.4 Кодексу України про адміністративні правопорушення такого змісту:

«Стаття 173 п.4» . Булінг (цькування) учасника освітнього процесу.

Булінг (цькування), тобто діяння учасників освітнього процесу, які полягають у психологічному, фізичному, економічному, сексуальному насильстві, у тому числі із застосуванням засобів електронних комунікацій, що вчиняються стосовно малолітньої чи неповнолітньої особи або такою особою стосовно інших учасників освітнього процесу, внаслідок чого могла бути чи була заподіяна шкода психічному або фізичному здоров'ю потерпілого, – тягне за собою накладення штрафу від п'ятдесяти до ста неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або громадські роботи на строк від двадцяти до сорока годин.

Діяння, передбачене частиною першою цієї статті, вчинене групою осіб або повторно протягом року після накладення адміністративного стягнення, – тягне за собою накладення штрафу від ста до двохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або громадські роботи на строк від сорока до шістдесяти годин.

Діяння, передбачене частиною першою цієї статті, вчинене малолітніми або неповнолітніми особами віком від чотирнадцяти до шістнадцяти років, тягне за собою накладення штрафу на батьків або осіб, які їх замінюють, від п'ятдесяти до ста неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або громадські роботи на строк від двадцяти до сорока годин.

Діяння, передбачене частиною другою цієї статті, вчинене малолітньою або неповнолітньою особою віком від чотирнадцяти до шістнадцяти років, – тягне за собою накладення штрафу на батьків або осіб, які їх замінюють, від ста до двохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або громадські роботи на строк від сорока до шістдесяти годин.

IV. АЛГОРИТМ ЩОДО ПОПЕРЕДЖЕННЯ БУЛІНГУ.

4.1. Ознайомлення учасників освітнього процесу з нормативно-правовою базою та регулюючими документами щодо превенції проблеми насилля в освітньому середовищі.

4.2. Проведення зустрічей, круглих столів, семінарів, тренінгів із залученням представників правоохоронних органів, служб соціального захисту, медичних установ та інших зацікавлених організацій.

4.3. Запровадження програми правових знань у формі гурткової, факультативної роботи.

4.4. Організація роботи гуртків, факультативів із психології.

4.5. Створення інформаційних куточків для учнів із переліком організацій, до яких можна звернутися у ситуації насилля та правопорушень.

4.6. Ознайомлення учителів і дітей з інформацією про прояви насильства та його наслідки.

4.7. Батьківські збори – це форма організації спільної діяльності батьків, учителів, практичного психолога, соціального педагога, яка передбачає їх спілкування з метою обговорення актуальних питань навчання і виховання, ухвалення рішень.

4.8. Консультації – форма роботи з батьками, яка передбачає надання фахівцями соціально-психологічної служби допомоги батькам із різних проблем родинного виховання.

4.9. Педагогічний консилиум – форма спілкування учнів, учителів, фахівців соціально-психологічної служби освітнього закладу та батьків, метою якої є цілісне, різнобічне вивчення особистості учня, вироблення єдиної педагогічної позиції; визначення головних напрямів удосконалення виховного процесу зусиллями вчителів, батьків, самого учня.

4.10. Для успішного попередження та протидії насильству треба проводити заняття з навчання ефективного спілкування та мирного розв'язання конфліктів.

V. МОНІТОРИНГ ЗА РЕАЛІЗАЦІЄЮ АНТИБУЛІНГОВОЇ ПОЛІТИКИ.

5.1. У школі запроваджено реалізацію антибулінгової політики, яка містить принципи захисту дітей від насильства.

5.2. Стратегія і відповідні принципи захисту дітей дотримуються всіма педпрацівниками школи.

5.3. Директор школи призначає уповноважену особу за реалізацію антибулінгової політики.

5.4. Призначена особа відповідає за реалізацією антибулінгової політики, реагування на будь-які сигнали щодо його порушення, а також за внесення пропозицій стосовно внесення змін до антибулінгової політики.

5.5. Кожні півроку відповідальна особа повинна проводити загальний моніторинг рівня виконання вимог антибулінгової політики педпрацівниками та учнями школи.

5.6. Під час проведення такого загального моніторингу вчителі та учні школи

можуть подавати пропозиції стосовно внесення змін до антибулінгової політики та повідомляти про порушення її вимог у школі.

5.7. Враховуючи результати моніторингу, директор школи повинен внести необхідні зміни до антибулінгової політики та повідомити про них працівників школи.

5.8. У школі затверджено документ щодо антибулінгової політики.